

KOROŠEC

Uredništvo in upravišstvo v Velikovecu.

List izhaja vsak torek in petek.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrtletno 3 K.

Velikovec, 6. februarja 1920.

Cene inseratom: enostopna petitvrsta ali nje prostor 1 krono. Uradni razglasi po 2 K. Pri naročilu nad 10 objav popust.

Naš parlament v Rožni dolini.

Rožna dolina je govorila! Dne 29. 1. so se zbrali v Borovljah zastopniki vseh krajevnih narodnih svetov, niti eden ni manjkal, iz vseh stanov, v posebno lepem številu naši kmetje, same korenine. Namen je bil, pregledati dosedanje delo in načrtovati ravno cesto za bodočnost. Kakor s težkim kladivom so padale trde besede naših veljakov, polne zaupanja in odločnosti in zažarela so lica, ko je zaklical naš general: Možje, veselite se plebiscita, kakor se veseli vojak gotove zmage! In zaupniki so opisovali razmere domačega kraja, sprožili marsikatero rodovitno misel, vsi pa so zahtevali, da je treba nemškemu konjiču vajeti bolj nategniti in mu jasli višje obesiti. Oster veter naj zabrije, da izčisti zrnje od plevla! Kdor se v teh mesecih še vedno ni mogel ali maral nam pridružiti, tega moramo smatrati za svojega sovražnika.

Kako bo?

Odgovor je lahek. Ker pa razširjajo razni od Avstrije podkupljeni elementi vsemogoče laži, hočemo si njihove pravljice malo ogledati. V Avstriji imajo — tako pravijo — vsega dovolj in po ceni. Kdo more dokazati, da so iz Avstrije vtihotapili k nam samo eno jajce, en liter mleka, eno

kilo masti? Ravno nasprotno je! Naše obmejne straže ne morejo dosti paziti, da se ne vtihotaplja preveč čez našo mejo. Sladkor imajo 50—60 K meter. Listje, ki ga imenujejo tobak, imajo, pakelc po 10 K in tako naprej. To so razmere, ki ne morejo biti več bolj žalostne. Kmetu jemljejo toliko, da mora kmet sam stradati. Vtihotaplajo, kolikor je le mogoče, in vse nič ne pomaga. Ljudstvo mora stradati, ker je vsega veliko, veliko premalo. Pravijo tudi, da kmet dobro zasluži, a ne povejo, da bo kmet papir, ki ga dobiva, nesel kmalu na stranišče. Samo nekaj tednov je od tega, kar so se naši bankovci markirali in že dobiš za 100 naših kron 240 avstrijskih. Ni več daleč čas, ko bo vse, kar si je kmet z velikim trudom zaslužil in prihranil, šlo rakom žvižgat. Saj že razpravljajo v Avstriji javno po shodih, ali naj napravijo urejen ali neurejen bankrot, to se pravi, ali naj se sedanjí denar zamenja s kakimi petimi kronami nove vrste za 100 starih, — ali naj pa bo stari denar čisto za nič. Potem tudi ne bo izostal boljše vize. Boljševiki bodo diktirali pod vodstvom Judov nizke maksimalne cene, rekvirirali vse, kmet bo pa postal njihov suženj. Ravno tako bi se godilo nam, če bi bili tako neumni in verjeli podkupljenim lažnivcem.

V Avstriji bo pomanjkanje. Ker meje ne bodo večno zaprte, bodo hodili Nemci k nam, da si nakupijo marsikaj potrebnega. Da ne bo brez-

uspešno, se bodo pridno učil slovensko. Brot — kruh, Mehl — moka, Eier — jajca, Milch — mleko, se bo čulo na poti od Avstrije do nas. Nič ne bo pomagalo, učiti se bodo morali, da ne bodo šli prazni od nas. Naš kmet in kmetica bosta vse lahko prodala. Plačevalo se ne bo z avstrijskim, ampak z našim denarjem. Ker bodo pa odjemalci vezani na njo in ne ona na odjemalce, jim bo kmetica lahko računila nekaj kronic več. Tako bo! Kdor kaj drugega trdi — se laže.

Jugoslovanski denar hočejo.

Naš znanec se je vozil v Celovcu s tramvajem (z električno). Ko je rekel kondukterju, da nima avstrijskega denarja ampak samo našega, šo planili vsi, kar jih je bilo v vozu, k njemu in ga prosili, naj jim zamenja njihov avstrijski denar za jugoslovanskega. Pokazati sedaj Celovčanu jugoslovanski denar, je približno to, kar pokazati lačnemu psu kos mesa. Še pred par tedni so Nemci trosili pri nas liste, kjer so hvalili vrednost nemškega denarja, našega so pa spravljali pod ničlo. Zastonj so rodoljubi opominjali ljudstvo: „Branite se ničvrednega nemškega denarja! Ne tihotapite naše živine čez mejo v Avstrijo! Našo živino plačate pri nas z dobrim jugoslovanskim denarjem, v Avstriji pa dobite za njo kup pa-

PODLISTEK.

Jugoslavija in kmetijstvo.

Kmetiški stan bo gotovo prvi stan v Jugoslaviji. Te resnice se zavedajo vsi voditelji naše države. Minister za poljedelstvo je izdal na vse poljedelce naše države sledeci razglas: Vsem poljedelcem kraljestva Srbov, Hrvatov in Slovencev!

Čeravno vreme ni bilo zmiraj ugodno, čeravno smo imeli dosti drugih neprilik, vendar smemo reči, da je prva žetev v naši osvobodni državi še dosti dobra. In ako tudi trud ni rodil povsod zaželjena uspeha, vendar smemo biti v glavnem zadovoljni. Naš narod pa sme pričakovati, da bo v prihodnje vse bolje, v vsakem pogledu, posebno tudi glede poljedelstva. Malokatera država ima toliko in tako

rodovitne zemlje kakor naša. Vrh tega pa smo še sosedi takih držav, ki nimajo dosti poljedelstva in večkrat ne pridelajo niti polovico tega, kar potrebujejo. V te države bomo izvažali leto za letom žito in živino, kar ne bomo porabili doma. Za to lahko upamo, da bo v naši državi cvetelo poljedelstvo in donašalo več ko v vsaki drugi. Razvoj našega poljedelstva bo prinesel brez dvoma celemu našemu narodu srečo in blagostanje. Kakoršno bo naše poljedelstvo, tako bo tudi drugo narodno gospodarstvo. Kmetijstvo nam bo pomagalo dopolniti vse naloge, ki nas čakajo. Vsak kmet naj sprevidi, da je od njega odvisna prehrana ljudstva in napredek celega našega naroda.

Zato je pa tudi dolžnost vsakega posameznega, da se loti hitro dela, da pridelava kolikor mogoče veliko. Naj ne ostane neobdelan in neposejan niti

najmanjši košček rodne zemlje. Kdor ni sejal ozimine, naj seje jarco, krompir ali zelenjavo. Zemlja naj se pripravi že po zimi, kjer je to mogoče, da bo šlo spomladi bolj hitro. Če vidite, da sosed ne more obdelati vse zemlje, pomagajte mu. Z dobro voljo bo to prav lahko. Kdor ima živino ali stroje brez dela, naj pomaga sosedu. Kjer jeden nima semen, naj mu posodi drugi. Posebno se je treba ozirati na otroke padlih ali onemoglih vojakov. Da smo danes svobodni, za to se moramo zahvaliti samo njim. Naša najlepša zahvala pa bo, če jim bomo pomagali.

Vse oblasti in vsak posameznik naj gledajo na to, da se pridelava kolikor mogoče veliko. To zahteva celi naš narod, naša domovina. Po tej poti bomo dospeli v najkrajšem času in pred vsemi drugimi državami do splošnega blagostanja in sreče.

pirja brez vrednosti.“ Vse je bilo zastonj. Verjeli so Nemcem in nemčurjem, našim ljudem pa ne. Sedaj, ko vedo, da plačujejo v Celovcu za 100 jugoslovanskih kron že 240 in še več avstrijskih, so še le spregledali. V strahu, kam bodo spravili ničvredni nemški papir, se zatekajo ti zaslepljenci sedaj k Slovencem. Sedaj bi jim bili pa dobri, da bi jim pomagali iz blata! Kdor ne uboga, ga tepe nadloga. „Beim Geld hört die Gemütlichkeit auf,“ pravijo Nemci. Mi tem zaslepljencem tudi ne moremo več pomagati, ker je že prepozno. V Švici plačujejo banke le še en vinar za avstrijsko krono.

Za cono B.

„Zagrebačke novine“ pišejo: Za cono B, ki je pod avstrijsko upravo, kjer je tudi glavno mesto Celovec, smo bili v začetku v skrbi, ker je ta del Koroške zelo ponemčen, akoravno je tudi tam še zavednega slovenskega ljudstva. Računali smo z nemškim nasiljem in malo je bilo upanja, da izpade plebiscit nam v korist. Medtem se pa razmere nam v korist vsak dan menjajo posebno v Celovcu. To je posledica bede, ki vlada v Avstriji, ki se ne mora dvigniti, ampak propada vsak dan bolj. Ljudje v coni B vidijo, da je v Jugoslaviji vsega dovolj, oni tam pa stradajo in se morajo odrehati najpotrebnejšemu. Posebno v Celovcu je razpoloženje za Jugoslavijo ugodno. Celovec je — ako ostane v Avstriji — izgubljen, ker bo odrezan od jugoslovanskega dela Koroške. Zanimivo je, da je v Celovcu za Jugoslavijo posebno meščanstvo in delavstvo. Prvi zato, ker vedo, da imajo v Jugoslaviji vse pogoje za napredek, drugi pa posebno zavoljo tega ker vidijo, da se Jugoslavija dviga in urejuje, kar se pozna posebno po tem, da se jugoslovanski denar dviga, avstrijski pa neverjetno naglo pada. To je najboljša agitacija in zaleže več ko vsi letaki in brošure.

Gospodarske novice.

Kilogramm mesa stane na Dunaju 124 K.

Iz Dunaja poročajo, da se je tam meso zopet podražilo. 1 kg mesa stane zdaj na Dunaju samo 124 K! Kdor hoče iti zdaj na Dunaj, mora res pustiti trebuh zunaj!

Čilski soliter.

V Ljubljani, Miklošičeva ulica 8/II, se nahaja pisarna „Delegacije proizvajalcev čilskega solitra za kraljestvo SHS.“ Vodi jo kot poddelegat (za Slovenijo) kmetijski strokovnjak dipl. agr. A. Jamnik, javni delegat in osrednji urad te delegacije pa je v Beogradu. Ta ustanova se ne peča z nikako trgovino temveč je njen namen le, da daje vsakomur brezplačni pouk o najboljši porabi bodisi hlevskega, bodisi umetnega gnojila. Kdor želi, da se mu tudi vsa tiskana navodila in poučni spisi brezplačno dopošljejo, naj javi svoj nas-

lov ljubljanski pisarni omenjene delegacije.

Rekviriranje v Avstriji.

Avstrijski socialisti so zahtevali, naj vlada kmete, ki niso oddali žita pri rekviriranju, zapre in strogo kaznuje. Kmetije naj pa takoj zasedejo „folksverovci“. Če bi vlada tega ne storila, grozijo z demonstracijami in revolucijo. Srečni sosede!

Zamenjava starih kron za novi jugoslovanski denar.

Minister za finance je odredil, da se v najkrajšem času začne zamenjava starih kolekovanih kron za nove jugoslovanske. Rok za zamenjavo bo le kratek, zato naj se vsak že sedaj pripravi. Zamenjavale se bodo samo takozvane jugoslovanske krona, t. j. one, ki imajo jugoslovanski pečat in kolek. Po zamenjavi bodo vsi bankovci, kar jih je tiskala avstro-ogrska banka brez vsake vrednosti.

Kako se krade na debelo.

Na Dunaj je prišlo 200.000 parov obutev za uboge. Zginili so kakor kafa. Vse iskanje je bilo dosedaj zastonj.

Koliko je vreden avstrijski denar.

A (bančnemu uradniku): „Koliko avstrijskih kron se dobi za en francoski frank?“

Uradnik: „Kolikor hočete.“

Nepokriti bankovci v Nemčiji.

V Nemčiji je v prometu za 50 milijard bankovcev, ki nimajo nikakega kritja.

Dopiši.

Grebinjski kloster. V pobalinsko pisanem listu „Koroško Koroščem“ je bil tudi podpisani napaden prav po nemško zaradi znane Schöffman. Resnica je samo to. (dotični boter in njegova žena sta pričli), da sem tisto žensko že pred več časom ob priliki krsta prav po zasluženju prijel zaraditega, ker tako strupeno hujska proti Jugoslaviji, da svojih otrok ne pošilja nikamor v šolo, zato pa prav pridno po juho k jugoslovanskim vojakom. V svoji nemčurski ošabnosti je vrgla za juho nekaj kron na mizo. Ta denar sem izročil drugi dan orožnikom. Sploh se je obnašala tako skrajno predrzno, da jo je rešila pred par zausčnicami le moja duhovniška obleka. Zaslužila bi bila pa to „nesvelo birno“ popolnoma. Ljudem, ki so dobre volje, bo to zadostovalo. Še nekaj! Koroški Nemci in nemčurji nam niso dali nikdar javnih slovenskih šol, niso nikjer trpeli javnega slovenskega napisa, niso nam privesčili slovenskih uradnikov, zmerjali so nas „vindišarje“. Sedaj pa znajo tako lepo slovensko pisati letake, brošure in druge takšne stvari, s katerimi slepijo slovensko ljudstvo. Mislijo si pač „Der Zwek heiligt die Mittel“. Ker je pa tudi njihov namen svinjski, ostanejo tudi sredstva, ki jih uporabljajo, da bi ga dosegli, svinjska. Sedaj jim je ta, prej tako zaničevana „vindiš špraha“ dobrodošla. Hinavci! Nemško avstrijski kancler Renner brusi sedaj kot berač pete

po Parizu, roti antanto, da bi prisilila Jugoslavijo, da naj da Avstriji žita; potem pojde beračit v Prago za oglje, v kratkem pride tudi v Beograd. Tega moža je sama ponižnost in pohlevnost, njegovi ljudje na Koroškem se pa obnašajo proti nam tako nesramno ošabno. To ravnanje naj si Jugoslavija zapomni! V zadnjih dneh trosijo grebinjski nemčurji nov letak, podpisan od nekega „rinsko katoliškega“ kmeta. V resnici je ta „velekatolik“ kak nemčurski škric, ki ne zna niti očenaša. Med drugimi neumnostmi piše, kako se bo v Nemški Avstriji verj dobro godilo. Kakšni verj pa? Judovski, katoliški gotovo ne! Polovico avstrijskih ministrov je judov, druga polovica je pa judovskega mišljenja. Ljudje dobro pomnijo pri nas, kako so nemške in nemčurske barabe v civilni in vojaški obleki, ropale po cerkvah, kradli kelihe in monštrance, skrunili Najsvetejše, podirali ob cestah križe in v nje streljali ter uganjali še druga zverinstva. To vse so gotovo storili iz ljubezni do katoliške vere! Mislite, da so se sedaj poboljšali? Nikdar! Ravno sedaj je prišel iz Celovca na vse župne urade nasvet, naj se cerkve skrbno zaklepajo, monštrance in kelihi naj se pa skrijejo po varnih krajih. V nemški Koroški so tatvine in ropi po cerkvah na dnevnem redu, zato nam Nemci sami svetujejo, da smo previdni. Pred našim vernim slovenskim ljudstvom teh stvari ni treba skrivati, tem bolj pa pred onimi, ki jih je sveti duh napolnil z nemško kulturo. Za varstvo cerkve, ki se je skregala s 7. božjo zapovedjo, se mi Slovenci lepo zahvaljujemo. Le ostanimo vsak pri svojem, glasujte vi za svojo „pobožno“ Avstrijo, mi bomo pa za Jugoslavijo, ki je po vaših mislih tako „nepobožna“, da se niti cerkve ne smejo okrasti in oropati.

Jakob Kindlman, župnik.

Vobre. Trdnjave padajo. Kdor je bral ali občutil na lastni koži, kako je divjala lanske pomlad po slov. koroškem voberska „ravbarbanda“, si bo mislil, da so Vobre najhujša nemčurska trdnjava na Koroškem. Kako slaba je bila ta „festnga“, smo pokazale dne 25. jan. mi Vobrjanke same v Št. Štefanu. Ustanovile smo si kar sredi te nemčurske trdnjave slovensko žensko društvo. Pristopilo je že čez 60 članic, drugih 20 se je priglasilo za sprejem, pa jih bo kmalu čez 100, ko začnemo le malo delovati. Nemčurji in nemčurke, kje so pa ostale vaše Vobre? Komaj je zbežalo fistih par falotov, ki so s svojo strahovlado napravili iz slovenskih Vober gnezdo nemčurskih roparskih vitezov, pa je že zopet vse slovensko. Ostalo vas je samo malo. Ne, ne, ženke in ljubice pobeglih klativitezov, v Vobrah vam je pšenica že odcvetela! Vaša „festnga“ se je zrušila. Pa ni bilo treba kanonov, mi vobrske Slovenke smo vam dale breo, tja kamor si zaslužite. Sedaj vam vse zmerjanje nič ne pomaga. „Titelni“, ki ste nam jih dajale lanske pomlad so nas navdušili tako, da smo vam razbile vašo trdnjavo.

—Št. Vid pod Juno. Dobila sem pred kratkim od svoje prijateljice (Nemke) iz Celovca pismo s sledečo vsebino: Pozdravljam Te ter Ti želim zdrave in vesele božične praznike. Pri nas v Ce-

lovca bodo jako slabo izpadli. Z največjo silo sem dobila 1 kg svinjskega mesa, ki je stalo samo 100 K ter 1 kg govejega 60 K. Kruh je slab, pa še tega primanjkuje. Moke dobim $\frac{1}{4}$ kg na osebo za teden. Krompirja in masti pa sploh ni za dobiti. Sem že čisto obupala. Vsak dan umrje veliko ljudi na „hungertifusu“. Nevem kaj početi. Preselila bi se rada, pa ne vem, kam naj se obrnem. Navsezadnje nas pa še čaka oddaja premoženja, seveda če prej ne poginemo.

Bistrica v Rožu. Dne 18. januarja se je vršil shod pri Adamu v Svečah, ki ga je sklical tukajšnji Narodni svet. Udeležba je bila sijajna, okoli 500 ljudi. Shodu je predsedoval naš postajenačelnik g. Hlebec iz Bistrice. Govorili so trije govorniki, g. Dr. Schaubach, g. Dr. Čemer iz Borovelj in g. Dr. Arnejc iz Žrelca. Zadnji je povdarjal, da bomo dali našim nemčurjem karte in jim nakazali živež, kakor ga dobivajo v Avstriji. Kar drugi dan se je že čutila pobitost med našimi nasprotniki. Videli so, da smo mi gospodarji. Še par takih shodov in nemčurjem na Bistrici bomo zapeli: „Requiescant in pace“.

Borovlje. Delavci, še vedno spite? Odprite oči! Ali ne čutite, kdo vas goni v propad? Ste že pozabili, da ste se pred kratkim časom še borili proti nemčurjem in da so vam pri tem pomagali Slovenci? Ne čutite, da vas ima nemškutarija — Nemei Lora, Glaser, Dorfer i. t. d. le za orodje in se krije s tem, da pravi: „Mi smo tudi socialdemokrati“? Kakor hitro ba bojo pri močeli, se vržejo na vas! Kdo so oni, ki vas gonijo brezvestno k Nemški Avstriji? Nemški uradniki in učitelji. Vsak pameten človek mora uvideti, da je ta lumparija. In vi je ne vidite? Ne dajte se varati od vaših zaupnikov, ki so od nemškutarjev kupljeni elementi, da vas pridobijo za Nemško Avstrijo. Ste že pozabili, kako ste čakali cele ure v mrazu pred mesnico na kak košček mrhovine? Ste že pozabili, da ste več ur daleč šli z nahrbtnikom iskat h kmetom živeža? Se ne spominjate več, da o Veliki noči lansko leto še kruha niste imeli? Medtem pa je takozvana boroveljska „gospoda“, Ogris in dr. imela vsega dovolj in vse!

Kedaj ste bili bolj tlačeni, danes ali takrat? In sedaj pravite, da je draginja! Drugod je ni? Poglejte v Celovec, Beljak, Gradec, Dunaj in druga mesta, kjer ljudstvo umira od lakote in nas zavida, da smo v Jugoslaviji. Ali je puškarska obrt kedaj bolj cvetela kot danes? In kaka je večina dobaviteljev? Naj giedajo, da se ne opečejo! Jugoslavija Jugoslovanom! Oni pileji pa, ki mislijo, da morajo vsako puško in vsak račun, ki ga pošljejo na Štajersko, Kranjsko, Hrvatsko in dalje na jug, zabeliti s svojo neslano nemčursko nehvaležnostjo naj „lifrajo“ svoje „smetnice“ v Nemško Avstrijo ali pa Berlin. Eden, ki Vam bo povedal še mnogo resnice.

Vetrinj. (Resnična dogodba.) Ni dolgo temu, kar je stal Jaka Lučovnik s še jednim gospodom ob Vankartu in gledal tja na lepe kraje, kjer je prej gospodaril kot nemško-nacionalni župan na Žihpoljah. Razgovarjala sta se to in ono in se čudila, da gradijo Jugoslovani na Koroškem drage ceste, kakor na

Žihpoljah in velike mostove kakor v Velikovcu. In takrat je vzdihnil Lučovnik. „Sedaj pa že vidim, da bojo ostali ti kraji pod Jugoslavijo“. Dobro se nam zdi, da je spoznal Lučovnik, čeravno poznao, kakšen je položaj in da bo slovenska Koroška naša. Žal nam je, da ostane Lučovnik, ki je sicer pameten in inteligenten človek, v družbi Šumija, Laknerja, Lemiša in drugih, kateri celo v Celovcu ne uživajo danes več vglada, ko kakšen konjederec v zadnji zakotni vasi.

Bače. Tukaj imamo vedno nekaj novega. Dne 10. jan. so tukajšnji finančni stražniki ponovili ob ogromni udeležbi ljudstva burko „Eno uro doktor“ in „Kuhar za silo“. Stroški lepega odra so se s tem plačali. V ta namen je daroval g. Baumgartner Valentin p. d. Nemeč 322 K, za kar se mu izreče najiskrenejša zahvala.

Dne 25. jan. pa so priredili ples na tukajšnji kolodvorski restavraciji. Plesna dvorana je bila krasno ovenčana — s hrastovimi venci. Marsikateri narodnjak je pridno brusil pete, a hrastovi venci se klub temu niso zmanjali. Smo bili pač eno nedeljo na Pruskem in ne v Jugoslaviji. Merodajne oblasti opozarjamo, da pouči to gostilno, da je v Jugoslaviji!

Velikovška okolica. Nekemu posestniku je koncem lanskega leta izginil po noči prašič iz hleva. Obdolžili so vojake. Žandarmerija je stvar preiskala, pa ni našla nikakšnega sledu. „Landmannschaft“ ni pozabila porabiti prilike in je stem malo poagitirala proti našim vojakom. Pa se je vsedla na limance. Pred kratkim so vozili pri tem kmetu gnoj. Na dnu so našli „ukradenega“ prašiča, ono noč je črnil, dekla ali kdo drugi, ki se je bal gospodarja ga je pokopala v gnoj, potem je pa razširila vest o tatih. Če bi imeli falotje pri Landmannschaft kaj časti, bi jih sedaj pozvali, da prekličejo, ker je pa nimajo, se zadovoljimo s svojo mirno vestjo in zavestjo, da so se nemčurji sami enkrat natarbali. Slovenski vojaki.

Medborovnica. Trafikantinja Maridl pri Vaku ima želedec v Jugoslaviji, srce pa v Nemški Avstriji. Jugoslovanska trafika pa ji vendarle dobro došla. Njen mož strada v Nemški Avstriji in ji piše, da se mu je konjska mrhovina že ustavila. Maridl pa je še zmirom navdušena za lačno Avstrijo in, če le more, obesi Jugoslovanom kako grdo besedo! Zatorej proč s tako trafikantinja! Podpirajmo svoje ljudi!

Guštanj. Dne 25. jan. je imel guštanski „Sokol“ svoj prvi redni občni zbor. Po na govoru staroste, brata dr. Obersnela, ki je razložil združitev Sokolstva v naši državi v Sokolskem savezu SHS ter njegovo nameravano udeležbo pri VII. vsesokolskem zletu v Pragi, so podali posamezni odborniki svoja poročila o delovanju društva izza ustanovnega občnega zbora. Iz poročila tajnice sestre Piščančeve izhaja, da ima društvo 56 članov in članic, med njimi 23 izvršujočih. Poročilo načelnika, brata Borštnerja navaja podrobnosti o dosedajšnjih uspehih v telovadnici in o načrtih za leto 1920. Nameravata se dva okrožna zleta (Guštanj je središče koroškega okrožja) in udeležba na zletu Mariborske sokolske župe, ki se ima vršiti v Guštanju. Sestra Obersnelova je podala nato svoje poročilo kot blagajničarka, brat Rajko Kotnik pa kot gospodar in časnikar. Na predlog preglednikov računov so bila poročila soglasno odobrena. Zatem je bil v novič izvoljen vas dosedajni odbor. Dr. Obersnel starosta; dr. Erat podstarosta, Borštner načelnik, Kotnik, Košutnik, Ivartnik odborniki; Obersnelova, Kosijeva, Piščančeva, odbornice; Hartman Joško, Pogorevčnik, Fajmut namestniki; Gatterer, Zajc, preglednika računov. Brzljaven pozdrav je poslal „Sokol“ v Muti — Vuzenica.

Ruda in okolica. Mi kmetje smo zelo nezadovoljni s tukajšnjimi umetnimi mlini, ker moramo za mletev plačati, moko nam pa ravno tako jemljejo kakor prej. Že na prvi pogled vidiš to na žaklju, še hujše je pa, če zvagaš prej žito in potem moko. Posebno slabo je pa, odkar smo dobili mlinarja nazaj iz „lačenberske“ dežele. Ta se pač ne

more odvaditi, da ne bi odiral ubogih ljudi, kakor jih je v rajni Avstriji. Tedaj smo morali ves čas med vojno jesti za naše trdo pridelano žito — otrobe; bilo moko so pa žrli nemška gospoda in vojni linjskači lepo doma za pečjo, s polnimi mošnjički, da so jim „vampi“ še večji zrastli, kot so jih prej imeli. Kako neumni smo bili, da smo volili prej zmirač nemško gospodo, ki nima srca za nas kmete. No, bomo pa sedaj bolj pametni! Več kmetov iz okolice.

Dnevne novice.

Rikarja vas. Dne 26. jan. smo imeli tukaj poroko g. Jos. Wuteja, blagajnika društva „Danica“, z gđ. Lenko Mišič. Imenovani je zavoljo strogo narodnega mišljenja tukaj zelo priljubljen. Upamo, da nam bo tudi nadalje neumorno pomagal na izobraževalnem polju. Bilo srečno!

Razširjenje uradnih ur na poštah. Ker do sedaj odrejene skržene uradne ure niso zadoščale tukajšnjim prometnim potrebam so se vpeljale počenši s 3. februarjem 1920 zopet normalno predpisane uradne ure, to je: ob delavnikih od 8—12 in od 14—18 ure; ob nedeljah in praznikih od 9—11 ure za ves promet in od 14—16 ure za brzjav in telefon.

Politične novice.

Jadransko vprašanje.

Odgovor naše vlade na antantne predloge glede jadranskega vprašanja je napravil v Parizu in Londonu najboljši utis. Italjani so zopet enkrat dobili po nosu za svojo predrznost. Sedaj bodo menda vendar sprevideli, da z Jugoslovani ne bodo mogli prostopati, kakor so postopali z Nemci in Madžari saj smo mi več storili za zmago ko pa Lahi. Naša stvar v Parizu stoji vsak dan boljši Amerika je popolnoma na naši strani in ho Lahom takoj odpovedala kredit in živež, če bodo začeli kaj sitnariti.

Rusija in Polska.

Ruski boljševiki sosvetovali Polski. naj ne uboga več slepo antante, ki jo ščuje na vojsko proti Rusiji. Pravijo, da bi radi preprečili prelivanje krvi med brati. Rusija priznava svobodno Polsko in se bo po tem ravnala.

Laška smola.

Avstrijska oklopna križarka „Novara“, ki so si jo prilastili Lahi, se je potopila v pristanišču v Brindisi.

Živila v Avstriji.

V Avstriji bodo zopet podražili živila. Mast bo stala 90—100 K, moka 10—12 K. Te cene bodo veljale seveda samo za na karte, pod roko bo treba plačati trikrat več.

Avstrijski proračun.

Avstrijski proračun za leto 1920 kaže 3630 milijonov kron dohodkov 10.898 milijonov kron izdatkov. Manjkalo bo torej 7268 milijonov kron. Kdo jih bo plačal?

Štrajk v Italiji.

V Rimu, Milanu in Florenci štrajkajo zopet vsi delavci. V Milanu sta bila pri demonstraciji ubita dva delavca.

O cesarju Karlu in njegovem ministru, ki sta se lagala! Ko je cesar Karel zasedel prestol in uvidel, da bo vojska izgubljena, se je na svojo roko s pomočjo cesaričnega brata Siksta začel skrivaj dogovarjati s francoskim predsednikom Klemansojem, da doseže za Avstrijo poseben mir, četudi s tem spravi svojo zaveznico Nemčijo v nesrečo. Cesar Karel je v posebnem pismu hvalil Francoze in priznal, da je zahteva po Alzaciji krivična. Ko pa iz teh dogovorov nič ni bilo in se je po nerodnosti ministra Černina stvar razglasila, sta iz samega strahu pred Nemčijo cesar Karel in njegov minister vse utajila in lagala, da se je kar kadilo.

Širite povsod „Korošca“!

Iz ženske organizacije.

Prevalje. Odpri srce, odpri roke, otiraj bratovske solze! Kdo razume bolje ta klic, to zapoved, ko ženska, ki je že po svoji naravi določena za to, da se žrtvuje, da pomaga vsepovsod, kjer je le pomoč potrebna! Naše ženstvo v Prevaljah se zaveda svoje dolžnosti in si je ustanovilo dne 21. januarja Žensko društvo za Prevalje, ki naj išče sirote in jim po možnosti lajša bedo. Volja je dobra, nadejati se moremo uspeha.

Na delo tedaj, ker resnobni so dnovi, a delo in trud naj nam Bog blagoslovi!

Naše prireditve.

Grebinj. V nedeljo, dne 8. t. m. ob pol treh popoldne se vrši v prostorih Narodnega doma veselica z bogatim sporedom v korist knjižnice.

Žitaravas. Izobraž društvo „Danica“ ponovi dne 8. t. m. ob 2. uri pop. tukaj veseloigro „Dr. Vsezna in njegov sluga Šipko Tiček“.

Zahvala.

Vsem, ki so na kakoršenkoli način pripomogli, da je prireditev poštnih nastavlencev v Velikovecu, dne 1. t. m. v mestni telovadnici tako povoljno uspela, srčna hvala

V imenu prirediteljev
Janko Cergol.

Mariborska eskomptna banka

Glavni trg št. 37 **podružnica Velikovec** Glavni trg št. 37
Centrala Maribor **Podružnica Murska Sobota**

sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju; dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji; akreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.

Blagajna je odprta od 1/2 9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo. Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menice. Daje pojasnila vsak čas brezplačno.

Upravni svet Mariborske eskomptne banke.

Primešaj krmi Mastin!

Enkrat na teden primešaj krmi pest praška Mastin. Ob pomanjkanju krme, ko se uporabljajo nadomestna sredstva za krmlila, pa se primeša dvakrat na teden. Redilni prašek Mastin je dobil najvišje kolajne na razstavah v Londonu, v Parizu, v Rimu in na Dunaju. Tisoči gospodarjev hvalijo Mastin, ko ga enkrat poizkusijo, in ga ponovno rabijo. 5 zavojev praška Mastin zadostuje za 6 mesecev za enega prasiča ali vola da se bolje redi.

Ako se Mastin pri Vas v lekarnah in trgovinah ne dobi, potem ga naročite po pošti. 5 zavojev Mastina K 2050 poštne prosto na dom.

Mazilo zoper garje

(naftomazilo) uniči pri ljudeh garje, lišaj, srbečico, kožne bolezni, izpuščaje. Pri živini uniči garje. 1 lonček 6, po pošti 7 kron.

Lekarna Trnkoczy
Ljubljana, Kranjsko. Zraven rotovža.

Ženitvena ponudba.

Mlad posestnik blizu štajerske meje se želi poročiti s kmetsko hčerjo ali vdovo, staro 24—28 let. Ponudbe na upravništvo „Korošca“.

Korošci pozor!

V Borovljah je otvoril novo slovensko trgovino z mešanim blagom

Vinko Pavlin.

Prodaja po nainizjih in kupuje po najvišjih cenah deželne pridelke. Najfinejše sukno meter 140—200 kron.

Oglejte si zaloge!

Anton Lečnik, urar in zlatar v Borovljah priporoča svojo veliko zalogo ur v niklu, srebru in zlatu, uhanov, zakonskih prstanov, verižic, budilk in stenskih ur. Zlatino in srebrnino kupuje po najvišji ceni.

◀ Prodaj ▶

brejo kobilu v šestem letu, 164 cm visoko. Donnersbacher, pd. Fern na Gorah pri Rožeku.

Dobro ohranjen „gepel“

kupi Upraviteljstvo ekonomije Helldorff, Grebinj.

Kupim

poljsko kovačnico (Feldschmiede) Janez Strazišnik, Tolsti vrh, Grebinj.

Harmonij

kupi Franc Robinik, Šmarjeta pri Velikovecu.

Kupim

fotografični aparat, dobro ohranjen 10X15 ali 13X18 (Lichtstärke 4.5 ali 6.3), Doppelanastigmat, ali če je tudi Aplanat; najbolje Goerz, Berlin. Ponudbe poslati na P. Dertnik, Ravež, Grebinj, Koroško.

Rezan les (smrekov, jelkov, borov, mecesnov, bukóv)
Tesan les (smrekov, jelkov, borov)
Okrogel les (smreka, jelka, bor, mecesen)
Bukov les (hlode od 25 cm debelosti naprej)
Drva (trda in mehka)
Stoječi les v gozdu
Smrekovo skorjo

kupi

vsako množino

„DRAVA“

lesna trgovska in industrijska družba

Z. O. Z.

V MARIBORU.

Kupi „Drava“ Maribor.

Kupi „Drava“ Maribor.

Lovska psa (Vorstehhunde).

Prodaj dva lepa lovka psa rujava grahaste barve, stara deset tednov. Naslov pove upravništvo.

Naprodaj nov motor

na vozu, 5 konjskih sil.
Kmetijska podružnica Pilberk.

Črevljarski pomočnik,

se sprejme v trajno delo. Plača po dogovoru. Hrana in stanovanje doma. J. Gostenčnik, Guštanj.

Hlapec,

ki je izkušen v kmetijstvu in lepo ravna s konji, se sprejme v župnišču na Spod. Koroškem. Ponudbe pod „Hlapec“ na upravništvo.